

Crăciunul

APARE SĂPTĂMANAL

prin colaborarea D-lor:

V. Andrei, M. Avadanei, I. Fuiogă, I. Timofte, Pr. M. Gavrilescu, A. Grigorevici, A. Rotundu, D. Stăhiescu, I. Tăzlaşanu, C. Turca, etc.

Abonament anual 100 Lei

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
LIERĂRIA IONESCU

Ce facem cu podoabele neamului

Când am scris „podoabele neamului”, n’ar fi trebuit să mă mai întreb ce facem cu ele, căci dacă s’podoabe, e dela început înțeles, că trebuie să fie înțelese la loc de cinste. Dar, m’am înțeles, pentru-că nu numai că nu cinstim podoabele neamului, dar chiar le distrugem.

Așa, bunăoară, avem o strașnică pornire să distrugem celace se chiamă cinstite, atât în fiecare din noi, cât și în alții. Cinstea la strămoșii noștri, făcea parte integrantă din sufletele lor și era o altitudine obișnuită a întregii vieți, așa că, dacă se vorbea despre ea, se vorbea așa cum am vorbi noi, de exemplu, despre simțul vederii — în înțeles propriu al cuvântului. Astăzi, noi vorbim despre cinstite, ca despre o podoabă rară — și pe bună dreptate, de care se învrednicește foarte puțini.

Înainte vreme, cinstea era cadrul vieții particulare și constituția vieții publice. Ce aveau oare la bază acele, așa de respectate, legi zise obiceiurile pământului, dacă nu cinstea? Dar, toate învoile, care se făceau numai cu martori ce nu semnau nimic, însă își păstrau cuvântul și-l lăsa la urmași când mureau, ca să mărturisească aceștia numai din spuse, nu erau cele mai curale expresii ale cinstitei desăvârșite? Orice imprumut ori donație se făcea numai pe cuvânt și orice dorință a omului depe patul morții, era exprimată numai prin grai — nu se mai făcea testament autentificat — și se consemna numai în suflătele celor viși, unde cinstea o transforma în forță de viață, pentru îndeplinirea cu sfîntețe, înlocuială, a celor dorite.

Astăzi nu se mai fac învoile numai cu martori. Învoilele de astăzi implică o groază de formalități — tribunal, judecătorie, consimțământ autentificat, garanție de avocat, etc. — toate în afară și pentru neglijarea forțelor sufletești, ce ar fi cu cădere să se deslănțuie cu prilejul învoiei. Odinoară, învoiala era sprijinită de forța lăuntrică a cinstitei, care putea fi lăsată moștenire; astăzi, e o formalitate externă cu sens negativ. De câte ori o formă abracadabrantă, nu face să fie înțeles cel mai limpede adevăr.

Exemple sunt cât lumea. Cel mai frecvent e al oamenilor bătrâni, fără copii și neștiutori de carte, care își dau cuvântul unuia dintre nepoți, sau strelni chiar, iar aceștia se înțeleg cu avocatul și nu mai trec în acțiune decât numai după moarte devin stăpâni și îndată trec la luarea în stăpânire, alungând pe binefăcător, sub cuvânt că: „am acțiune în regulă”. De prisos e orice judecată, forma a distrus forța cinstitei sufletești și omul e aproape o bestie. Imprumutul se făcea odinoară pe cinstite numai și se înapoia precis. O necinste întâmplătoare era consemnată în istorie ca un eveniment. Astăzi, în această materie, nici nu mai vorbesc, cât e de terfelit obrazul cinstitei.

Și acum către sfârșit ne întrebăm: „ce facem cu podoabele neamului?” Și răspundem: „le distrugem”. E oare răul, atât de înrădăcinat? Căci calea pe care am apucat e aceea distrugătoare de podoabe ale neamului.

Mihail Avadanei

Structura noului Ev Mediu după N. Berdiaeff Normaliștii la sate

În capitolul special, ce poartă titlul operei „Un nou Ev Mediu”, autorul constată cu precizie, că epoca noastră e sfârșitul timpurilor moderne și începutul unui nou ev mediu. El vrea să traseze liniile și tendințele, ce vor renova aspectul societății și al culturii. Termenul de ev mediu, autorul nu-l ia în sensul „nopții istoriei universale”, inventat de iluminisții timpurilor moderne, ci în sens ontologic. Un nou ev mediu, este trecerea dela raționalismul timpurilor moderne, la un supranationalism, de tip medieval, o revoluție spirituală o reînnoire totală a conștiinței. — Popoarele, aduse în catastrofa războiului mondial, de hipnoza sistemului capitalist industrial, pentru a putea trăi, vor trebui să intre pe un nou drum, al limitării poftei vieții, punând frâu înmulțirii indefinite a cerințelor. Omul va fi obligat să se întoarcă la natură, la economia rurală, se va organiza în asociații economice, în corporațiuni, principiul concurenței se va înlocui prin cel al cooperăției; iar principiul proprietății individuale vor fi spiritualizate. — Naționalismul particular, păgân, trebuie încreștinat; națiunea posedă bazele reale, ontologice, dar ea nu trebuie să înlocuiască pe D-zeu.

Nemții, s’au pus să creadă în un Dumnezeu german, dar Dumnezeu german, nu e un D-zeu creștin, ci păgân, ca și cel rus; pentru-că „în țara lui Dumnezeu, nu există nici grec, nici iudeu”; chiar apartința creștinismului, e-

quivalență cu distrugerea naționalismului păgân. — O luptă gigantică spirituală, trebuie să o prevenim în domeniul activității creatoare, simțim o nostalgie a cerului, o transmutație a haosului, în cosmos. — Cum privește Berdiaeff structura noului ev mediu? O nouă colectivitate religioasă, în care trebuie să se definească forțele și principiile creatoare ale vieții, pateticul creațiunii independente și veșnice, adănciunile tuturor sferelor creatoare, biserica creștină, le cheamă și le primește ca pe niște existențe autentice, pentru o transfigurare a vieții, legale de cer. Conștiința, morala, artele, economia, statul, vor deveni religioase, dar libere, nu prin constrângere și din interior.

Autorul, caută afirmarea și fundarea statutului în religie; el cere ca Dumnezeu să redevină centrul întregii noastre vieți. Criza culturii actuale, trădează dorința lumii de a transfigura cultura, în realitate ontologică. În epoca noastră, viața intelectuală n’are un centru spiritual vizibil; universitatea nu mai are autoritate spirituală, șeful gândirii moderne nu mai sunt academicienii.

În această direcție, biserica trebuie să lămurească adevărurile antropolgice și cosmologice; prin natură, fiind casnică, ea trebuie să îmbrățișeze toată plenitudinea existenței, să transfigureze viața totală. În această epocă intelectualitatea va juca un rol important p. lucrarea Lisericii.

Poporul se separă de credințe sedus de învățătura ateistă și de socialism; intelectualii din contra, revin la credință. Noul ev mediu trebuie să privească puterea ca o datorie și toată viața politică bazată pe lupte pentru dreptul la putere, trebuie considerată ca o viață ireală, fictivă și vampirică. Fără o aristocrație spirituală, viața nu se va investi. Parlamentele trebuie să dispară definitiv cu viața lor fictivă, bursa și presa nu vor mai fi stăpânii existenței; viața socială va fi mai puțin artificială și se va baza pe principiul corporativ. Noul ev mediu va fi demotic, nu democratic, societățile viitoare vor fi calitativ muncitoare, munca va fi înțeleasă ca o creațiune; progresul va fi viață, creațiune, convergență spre Dumnezeu. Femeia, își va dobândi în lume rolul ei evanghelic; rolul ei va fi legal de criza familiei și a natalității, de care lumea suferă astăzi. Problema fundamentală a vieții, e în adevăr problema iluminării elementului feminin, a transformării energiei generatoare în energie creatoare. Generația nouă, va înțelege sensul mistic al iubirii transfigurale, îndreptată spre veșnicie. Creștinii vor trebui să conducă viața lor spre crearea unei societăți și a unei culturi creștine, să pună mai presus de toate, călătoria împărăției lui Dumnezeu și a adevărilor Sale. Acesta-i sensul „Noului Ev Mediu”.

Preot M. GAVRILESCU

Bilanț săptămânal

Săptămâna-i un car de ani: n’aduce anul ce-aduce ceasul.

Ani de zile s’a trămănat lumea s’ajungă în stratosferă și în câteva ceasuri balonul sovietic a străpuns țările, pentru a strivi apoi vertiginos pe cel trei stratonauți, făcând piftie în carcasa de oțel, desprinsă de balonul ușuratic.

De ani de zile se sbat popoarele balcanice între ele. Noi, demni urmași ai Lupoicel, ne supăram tare când ne zicea cineva „balcanici”. Azi d-ța? Dar ce suntem noi Bulgari, Greci, Turci, ori alie alea! Și iată, într-o săptămână ca asta am semnat și pactul balcanic! Am luat-o însă sistematic, occidental: înții oleacă de chefușor la București; pe urmă semnăm protocolul la Belgrad;

pe urmă mergem frumuseț la Atena, unde, după prune bosniace merge potrivit gustul de țiri și miroslu de limonie grecească; și nu-i mare lucru s’o pornim apoi și spre Ankara pentru a o face puțin și... pe turcește.

Singuri Bulgarii nu se dau. Asta denotă tarie de caracter: ceafa, d-le. Altmintrelea cum ur avea prilejul să ne loace din când în când la frontiera cadrilăteră?

Dar, ori cum, toată lumea e satisfăcută: și românește și sârbește și grecește și turcește: balcanic.

Satisfăcut este mai ales guvernul. E săptămâna „validărilor”. Nu, zău! Validările acestea au un nume poznaș. Adică ce înseamnă „validări”? Cine era în vald și trebuia întărit? Ori poate

asta o fi mult trâmbițata revizuire a invalizilor? Se poate. Ba chiar se prea poate: unii au fost găsiți așa de valizi, încât au fost întârziți în scaunele unei instituții dependente de Ministerul Sănătății și ocrotirilor sociale. (Cerem iertare: zețarul era să culeagă speciale).

La Cameră d. dr. Costinescu, noul ales al județului nostru a optat pentru llof. A optat și d. Guranda, ușurat. Nu știm numai dacă, la rândul nu va trebui să opteze și d-sa pentru Cameră sau pentru Loteria Statului. Atunci ar fi un întreg concert de optări și ofțări, în care ar intra și cel de-al patrulea candidat pe lista numărul 1.

Și, nu se știe, cucoane Alexandre, dacă nu-i începe a bate calea Bucureștilor! Căci, vorba ceea: „n’aduce anul ce-aduce ceasul!”

Cronix

În sprijinul cercetășiei

de I. Fuiogă

În ziua de 21 Ianuarie a. c., a avut loc în cancelaria liceului de băieți din localitate, adunarea generală a membrilor secțiunii cohortei de cercetăși din localitate. Cu această ocazie s’a propus între altele să fie rugată presa, ca să facă o mai intensă propagandă, cu privire la rolul cercetășiei. Având în vedere importanța acestui rol, precum și a personajilor dela care a pornit propunerea, în frunte cu D-l Col. Coromă, înțelegem să dăm tot concursul.

Toată lumea știe, că în vârsta copilăriei și adolescenței, individul dispune de un surplus de energie — cu toate ocupațiile pe

care le-ar avea — care îl pune la stăruință și aventuri. Nimic mai de preț deci, decât ca acest plus de energie, să fie captat cu metodă și plasat pe teren rodnic, în folosul și al individului și al societății. Or, tocmai acest lucru îl face cercetășia.

În timp ce alăția nenorocii, în vârsta crâncă, se dedau luter viciilor, cari îi fac pulzezi de boli, — chiar din copilărie uneori — cercetășul, prin sporturi, prin marșuri continue și campamente îndelungate în aer liber, reușește să-și formeze un corp robust și sănătos, cel mai mare dar al omului pe pământ.

Pe când țărăși alăția nenorocii minori își pângăresc sufletul curat ca ghiocelul, cu cine știe ce literatură desfrănată și anarhică, sau cu fapte scandaloase la care sunt siliți să asiste, — de multe ori chiar în sânul familiei, — cercetășul, face excursii minunate prin ținuturi industriale, sau regiuni fertile, pe albiile de râuri sau masive de munți, admirând de-acolo un superb răsărit de soare sau apus de lună; câte privești tot alătea pagini de aur pentru sufletul lui care îi imobilează, îl deschide orizonturi noi, îi pun probleme superioare de viață și de lume, dobândind în felul acesta în mod treptat și pe nesimțite și o minie sănătoasă, în corpul sănătos.

Un vechi vis al D-lui director al șc. normale I. Dragan ni se pare că s’a realizat: normaliștii de sub conducerea d-sale au luat contact direct cu lumea satelor! Viitorii „apostoli” au reprezentat în com. Roznov, în ziua de 4 Febr. c. o frumoasă serbare conștând din coruri, recitări și plesă lui Alexandri „Harță Răzeșul”.

Dimineața corul școlii condus de elevul Vdovicen, VII a dat răspunsurile la liturgie în biserica „Roznovanu”. Au asistat la slujbă: d-l director Drăgan, Prof. Ionescu și d-l Arnăuțu secretarul școlii. Corul, având în ajutor ecoul recunoscut al bisericii, a executat cu multă exactitate răspunsurile religioase. După masă, a început serbarea în sala „Casei Naționale”. Orchestra școlii a deschis serbarea.

Cuvântul de deschidere l-a rostit d-l director; d-sa sfîșind că publicul — mai ales cel dela sate — e sătul de cuvântări, spune că n’are de gând să lîne o conferință, nici o „causerie” după expresia unui cunoscut orator francez, ci vrea să se petreacă la o asemenea ocazie. Cea mai bună conferință — spune d-sa, e conferința citită, citită nu rostită. A mulțumit tuturor roznovănenilor ce le-a dat sprijin și concurs pentru reușita serbării. A urmat apoi frumosul program: recitări din Coșbuc, Alexandri, Eminescu și V. Militaru; coruri populare și naționale; solo-uri de vioară și voce.

Rolurile plesii, au fost executate cu multă naturalitate de elevii cl. VII, remarcând pe Vdovicen și Anton.

Publicul, relativ numeros, a știut să răsplătească prin aplauze prelungite munca elevilor și bunăvoința profesorilor de-a se deplasa, D-zeu știe cu câte sacrificii, spre a face să petreacă o lume în care vor avea viitorii învățători de muncă, într-un viitor apropiat.

Contactul normaliștilor cu satele fiind un desiderat așteptat de d-l Dragan, și corp. didactic al școlii normale, încă de pe când eram și noi elevi, am văzut pe elevi și profesori satisfăcuți și mulțumiți astfel, de cum îi vedem și-i știm după munca depe catedră.

Manifestația dela Roznov o credem un început al activității viitoare a corpului didactic și elevilor școlii normale.

T. Macovei

inv. Roznov-Săvinești

Dar cercetășul cunoscând și preluând toate aceste comori, începe să le tubească, își dă socoteală că sunt ale poporului său, că sunt moștenite dela strămoși, că aceștia au vărsat sângele a multe generații ca să le apere, că, în consecință acelaș lucru urmează să facă și el se desvoltă deci în trăsul tot mai mult sentimentul național, ajungând a fi gata oricând, la orice sacrificiu, pentru apărarea Patriei.

Mai departe apoi, cercetășul mai vizitează pe tot întinsul țării și localități istorice, instituții de binefacere, vechi clădiri doințești, mănăstiri schituri și biserici, cu care ocazii, sufletul lui neperverșii și avid de cunoștințe, imprumutând scântei din

continuare la pagina 2-a

CRONICA RIMATA

(Directorul ziarului „Avântul”)

Imi ceri să-ți dau, amice, ceva pentru „Avântul”.
Ceva care „să prindă” — să facă marț Cuvântul.
Opinia — Curentul — Credința — Universul:
Ceva care s'oprească în loc tot universul,
Ceva născut cu care de am talent sau n'am
Să umplu o coloană așa nitam-nisam.

Aș face-o de îndată și fără să insist,
Aș face-o la comandă — dacăș fi ziarist —
...și noulăți — cancanuri — culise amorifere.
Găsești aci cu coșul și n'ori și care sfere,
Căci urbea noastră și poartă cu măiestrită fală
Pecelea nveninată de hula și bărfeală.

Așa, ți-aș scrie versuri în rime delicate,
Cu trandafiri de seră — zambile parfumate,
Cu vânt de primăvară și melodii stilate,
Cu lungi suspine crude și inimi înfocate,
Un fel de elegie cum nu s'a mai aflat
Pentru „duduia” care „tot” nu s'a măritat.

Ți-aș scrie apoi romanțe cu titluri demodate,
Cu cânt de filomelă, cu visuri înșelate,
Cu lună argintie — în tenebroasă noapte,
Pentru cucoane cari deși acum prea „coapte”
Mai stăruie'n speranța amorului etern,
Pe când acas' la ele, e un curat infern.

Apoi o epigramă c'un tânăr magistrat
Ce ține lungi prelegeri la „Coman” pe'noptat,
Sau cu o cuconiță ce și plimbă în trăsura
Nostalgica iubire după magistratură,
Sau cu avocatul care, în dorul lui subtil
Oliează, încă și astăzi după Miss Crocodil.

De-o fabulă de-așemi cred că ai fi bucuros,
Cu o păuniță fină și un mistic negritos,
Ce-au cimentat amorul lor gingaș și fidel,
Pe cât mi-aduc aminte, printr'un micuț inel.
Dar totul este tainic și atâta de discret,
Că ți le spun acesea, doar ție — „în secret”.

Ce-ai zice de o odă cu vers în metru antic,
Ce-ai dedica-o mândru doar teatrului gigantic.
Acestui adăpost de artă și cultură
Ce dă posterității o mică ncurcătură,
Si-a căru'i naugurare va fi, cum bănuiești,
Desigur că în anul „calendelor grecești”.

Apoi, de vrei, amice, mai am încă un plan
Cu care „Avântul” prinde tiraj de cotidian:
Să-ți scriu — să fim ai zilei — și ca să-i facem paff.
Pe pagina întâia un jaltic epital.
In care să glorific o moarte timpurie
A unui arhitect, (?) din slujba primăriei.

Pe pagina a doua, cu caractere mici,
S-ar mai putea deschide vre'o câte-va rubrici.
Așa de pildă, una cu tălc, pentru „divorțuri”
Apoi alta discretă de noile „avorturi”.
Si n'fine, mai la urmă, „Mica Publicitate”
Pentru duduile care s'incă nemăritate.

Cum vezi ți-aș da amice, — belșug de informații
In versuri felurite, cu fine dedicații
Căci am bagaj vulcanic și nu sunt egoist,
Un lucru însă strică: „eu nu sunt ziarist”!
Deci nu-ți rămâne acuma decât cu mai mult „iler”
Să te-adrezezi, mai bine, lui... D-nul L. Goldner.

Ion Vrion

Informațiuni

■ Zilele trecute s'a dărmat o
parte din turnul de veghere din
colțul N. W. al palatului Knežilor
din Schitul Ceahlăulul. Zidul s'a
desprins de sus și până jos, di-
formând astfel un colț pitoresc
al ruinelor.

■ S'a hotărât în mod defi-
nitiv reînființarea prin viitor-
ul buget, a tuturor școalelor
normale desființate cari au
local propriu. Astfel șc. nor-
mală de fete din orașul nostru
își va deschide în toamnă
porțile.

■ Intr-o recentă conferință a
Inspectorilor din Casa Centrală a
Asigurărilor Sociale s'a discutat
și căzută de acord asupra noului
tip de carnet-chitanță pentru asig-
urați. Carnetul-chitanță nou va
intră în vigoare la 1 Aprilie 1934
și va fi valabil pentru 2 ani.

■ Ministerul Instrucțiunii a ho-
tărât să nu se mai admită absolv.
șc. normale examene de diferență
pentru licența întreg. Ei vor putea
da examene de diferență în con-
formitate cu prevederile reg. inv.
se undar.

■ Miercuri 7 cor. s'a judecat
la Trib. Neamț procesul d-lui W.
Streifeld din Tg. Neamț, acuzat
că a făcut apologia asasinatului
lui I. Duca. După o frumoasă
pledoarie din partea D-lui E.
Kirculescu, tribunalul a pronun-
țat achitarea din lipsă de dovezi.

■ Cel mai grandios bal al
sezonului va fi fără îndoială
balul organizat de soc. de vâ-
nătoare „Căprioara” pentru
ziua de 24 Fevr. crt., în saloa-
nele Cercului Militar. Nume-
roși invitați din Iași, Roman,
Bacău și alte orașe. Sala va fi
special amenajată iar două ja-
zz-uri vor distra publicul până
în zori.

■ Duminică 4 Februarie 1934,
a avut loc adunarea generală a
Corputui Contabililor Experti și
autorizați, Secția Neamț. S'a a-
probat bilanțul pe 1933, descăr-
carea de gestiune și bugetul pe
1934.

S'au ales Consiliul și Cenzorii
pentru 2 ani. Alegerea a fost pre-
zidată de d-l magistrat Gh. Stral,
delegat de Tribunalul Neamț.
Au fost aleși în consiliu d-nii:
I. Georgescu, T. Demetrescu, M.
Polii, Gh. Iliescu, P. Rîșner, Gh.
Tarhon, M. Valsbain și A. Tul-
bure. Iar cenzori: Gh. Nichita,
P. Lamatie și Gh. D. Rusu.

Consiliul și-a ales ca preșe-
dinte pe d-l I. Georgescu, se-
cretar-casier pe d-l T. Deme-
trescu, contabil pe d-l Gh. Tarhon.
Delegat cu viza carnelor d-l
T. Demetrescu care conduce și
biblioteca secției Neamț.

■ Contabilul Bălăușă, defraudăto-
rul dela Uzinele de apă și elec-
tricitate din localitate, a fost depus
în penitenciarul local împreună
cu incasatorii N. Pârjolea și M.
Moalea. Cercetările instrucției con-
tinuă.

■ În satul Almaș, com. Do-
breni, s'a construit o biserică. E
aproape terminată. Cine are bună
voință, e rugat să ajute cu ceva
pentru pictarea icoanelor, sau
alte odore bisericesti.

■ Măine la ora 5 d.a., are
loc la Trianon, conferința d-lui
prof. univ. M. Manolescu.

■ Senzația carnavalului va fi
balul mascat și nemascat dat de
Cercul Militar, în seara zilei de
Sâmbătă 10 Februarie cor. Jazzul
regimentului. Decoruri orientale.
Surprize.

■ CINEMATOGRAFE: Regal:
La ce viscază femelle, cu Oustav
Frohlich. Muzică de Robert Stolz.
Trianon: „Zeul Alb” cu Paul
Richler.

■ În tot județul Neamț sunt
libere 96 posturi de învățători,
pentru transferări și numiri. În
prezent aceste posturi sunt ocu-
pate de suplinitori.

■ D-l Teodor Ivașcu, pensio-
nar, a fost numit director al pre-
fecturii, înlocuind până acum prin-
delegatul de către D-l C. Oro-
holșchi, care și-a reluat funcția
de secretar.

■ Duminică trecută a avut loc
din inițiativa soc. sportive „Cea-
hlăul” un concurs de sănuțe pe
pista de pește-voale. Au reușit
primit: subit. A. Mișca. Barza-
ghideanu și Buji.

Cărți și reviste. v. a.

Au apărut în vitrinele librării-
lor și recomandăm cititorilor
noștri următoarele cărți și reviste:
In slujba agriculturii de G.
K. Constantinescu directorul
Inst. Zootehnic. O carte bine
scrisă, de un adânc cunoscător
al agriculturii noastre. Actualita-
tea problemelor tratate, măresc
valoarea cărții.

Viețile sfinte, de Al. Lasca-
rov Moldovanu. Redând mira-
colul primilor martiri și sfinți ai
bisericii noastre, într-o limbă
neaoș românească, autorul umple
un gol necesar în lumea cărții,
continuuând astfel opera lui D.
D. Pătrășcanu și M. Sadoveanu.

Cu Undița de Al. Brătescu-
Voinești. Marele nostru scriitor
e și un pasionat al pescuitului.
Cunoștințele tehnice, se împletesc
cu dragostea de natură a ace-
lui umanist al literaturii noastre.

Trecute vieți de Doamne și
Domnițe de C. Gane, ajunsă
la a doua ediție, cunoaște un
succes pe care-l merită pe de-
plin. Informația bogată, portre-
tările minunate și un stil de po-
veste care-l face pe autor demn
urmas al tatălui său, sunt calități
care au impus cetitorilor, dela
prima apariție.

Destăinuirile Colonelului Mi-
hu de Col. Manolache, o bună
carte de povestire.

Aur Negru, romanul petroliu-
lui nostru de Cezar Petrescu.
Bulgări și Stele versuri de
N. Crevedia. Un poet al pilo-
rescului rural.

Revista Fundațiilor Regale
Nr. 2. Remarcăm articolul „Pro-
blema învățământului nostru se-
cular” de S. Struleanu.

Natura revistă pentru răsp.
științ. Nr. 1 an. XXIII.

Albina, revistă pentru popor.

Hotărârile Asociației Preoțești din Jud. Neamț

Proces-Verbal

Aslăzi, 7 Februarie 1934

Subsemnații membrii în Co-
mitetul „Asociației Preoților din
Jud. Neamț”, întruniți la sediul
Casei Naționale „Regina Maria”
din Piatra-N. și re a discuta a-
supra deosebitelor nevoi care in-
teresează biserica și corpul pre-
oțesc din acest județ, am hotă-
rât următoarele:

Deoarece în județul Neamț, ca
și dealtfel în mai multe părți din
țară, primejdia „stillsmului” se
întinde din ce în ce mai ame-
nșător și pentru că pe de altă
parte s'a spus de unii că vino-
vați de înlinderea acestei rătă-
cirii sunt în primul loc preoții,
vom întreprinde, în cel mai scurt
timp, o cercetare documentată
în fiecare parohie bătută de
stilism, spre a se cunoaște pre-
cis: cine a semănat rădăcirea în
parohia respectivă, cine a în-
treținut-o și a răspândit-o, care
sunt elementele din afară de pa-
rohie care au ocolit-o, ce s'a
făcut până astăzi pentru stăvilir-
ea ei, și care sunt mijloacele
pe care le crede mai bune spre
a o combate și înlătura.

După adunarea acestui mate-
rial vom avea onoarea de a în-
fățișa I. P. S. Mitropolitul ca și
celorlalte autorități din țară, un
memoriu cuprinzând adevărul
lîmpede asupra acestei grave
probleme, care lovește în chi-
pul cel mai grav întâi pe preot,
îlînd pus adesea ori în situațiuni
de o tragedie nebulă.

Rugăm apoi respectuos pe I.
P. S. Mitropolit să binevoiască
a dispune, chiar deacum, să nu

se mai oprească de către orga-
nele Sfintei Mitropolii nici o su-
mă din salariul preotului, dacă
reținerea nu este impusă de o
sentință judecătorească, sau dacă
preotul însuși n'a consimțit asu-
pra reținerii. Unele din aceste
opriți din salariu sunt cu atât mai
ilegale cu cât bugetele parohiilor
au fost modificate din oficiu și
sporite veniturile, încât prevede-
rile bugetare pe baza cărora se
la cota fondului eparhial, nu s'au
putut realiza.

În cazul acesta, în deosebi,
sunt sumele prevăzute în buge-
tele parohiale, pentru arezile
pământurilor bisericesti, proble-
mă îndelung dezbătută în Adu-
nările Eparhiale din ultimii ani.

Asemenea rugăm respectuos
pe I. P. S. Mitropolit să bine-
voiască a reveni asupra obliga-
țiunii, după care preoții sunt li-
nuți a conduce — în sfântul Altar —
un registru de încasări și plăți.
Aceste operațiuni sunt nepotrivite
cu sfîntenia locului, cu prestigiul
preotului și apoi nici din punct
de vedere practic nu pot da re-
zultatul așteptat.

La această constatare au luat
parte și membrii din acest județ
și Adunării Eparhiale, cum și un
delegat al „Societății Prietenilor
Bisericilor și Mănăstirilor”.

Drept care s'a încheiat pre-
zentul proces-verbal.

Președintele Asociației Secția
Neamț, (ss) Preot C. MATASĂ.
Membrii în Comitet:

Econom V. Constantinescu, pro-
fesor secundar, membru în Con-
sistorul Central, Preot V. Vasiliu,
profesor secundar, Preot M.
Gavrilăscu, delegatul Cercului

Căciulești, Preot N. Fulorea, fos
deputat, delegatul Cercului Pe-
trican, Preot Econom Gh. Po-
povici, fost protoereu, deputat
eparhial, Preot I. Manolescu, pro-
toereu județului, Preot D. Nou-
rescu, delegatul Cercului Bicaz,
Preot D. Posmoșanu, delegatul
Cercului Broșteni, Preot C. An-
dronic, delegatul Cercului Galu,
Preot I. Mancas, delegatul Cer-
cului Dochia, Preot Econom Al.
Romanescu delegatul Cercului
Hangu, Preot Pant. Pantelimon,
delegatul Cercului Hangu, Preot
I. Moroșanu Delegatul Cercului
Râșboieni, Preot I. Cozma, Dele-
gatul Cercului Roznov — Buhuși.

Școlare

Se aduce la cunoștința celor
interesați că Ministerul Instruc-
țiunii, cu ordinul 31.848/1934 a
dispus ca examenele particulare
de curs secundar și comercial
să înceapă în ziua de 16 Fe-
bruarie 1934, nu în ziua de 10,
cum fusese fixat la început.

■ Revizorul școlar a fost in-
spectat săptămîna aceasta de d-nii
inspectori generali Saxu și Lepă-
datu. După inspecție d-lor au adus
laude d-lui revizor ad-iv, Purice
cât și secretarului Iliescu pentru
felul desăvârșit de administrare.

■ În cursul acestui an după
un ordin circular al Min. Instr.
nu se vor mai face transferări
și delasări de învățători. Pentru
obținerea concediilor învățătorilor
vor face cereri bine motivate și
le vor înainta pe cale ierarhică
la minister.

rințe și jumătate comandant, cu
o adâncă înțelegere și a pro-
blemeilor înțelegere sufletești și a
celor culturale și a celor națio-
nale, înzestrat cu un caracter ce
poate servi în orice împrejurare
de model discipolilor săi, cu mare
durere în suflet pentru tot ce se
ruinează — și mult se ruinează —
și cu mare dor de a îndrepta ce
se mai poate, d-l profesor N.
Pascu.

Dar dacă acesta este rolul cer-
cetășiei și acestea condițiile lo-
cale, apoi ea merită încurajarea
neprecupețită a tuturor fiecare
potrivit călăuzii pe care o are,
pentruca în adevăr „voioși” și
plini de entuziasm, cercetășii
noștri, cu drept cuvînt să fie:
„Gata oricînd tot înaltele
„Cercetători de drumuri sfînte...
I. Fuiogă

In sprijinul cercetășiei

continuare din pag. 1

apoteoza trecutului și venind în
contact cu focul sacru al credinții
strămoșești, se lumînează dintr-o
dată ca o cameră în timpul
nopții, în care cineva a dat dru-
mul la electrică, dobîndind astfel
și cultivînd sentimentul religios
supremul scop al educației, după
toți marți pedagogi ai lumii.

În același timp, deasemenea, da-
torită spiritului statulelor, cu echipe
ordonate și șefi ierarhici, cerce-
tașul se obișnuiește de timpuriu
cu disciplina și respectul supe-
riorilor, devenind astfel un ele-
ment de ordine și un factor de
progres în societate, iar nu un
element anarhic de distrugere.
Este locul să amintesc aici că

cercetășia alcătuiește și o admi-
rabilă pregătire preresigmentară
a individului, care îi este așă de
folositoare atât lui, cât și unită-
ților militare, în care își face în
urmă stagiul.

Nu mai puțin se însușie în cer-
cetășie și asupra conduitelor indi-
vidului, călîndu-se a-l desbăra
de apucături primitive și cuvinte
urâte și obișnuindu-l cu un lim-
baj select și afilindul cuvințioase
în orice împrejurare.

Iată prin urmare, din câte
puncte de vedere, ce admirabilă
școală de educație e cercetășia,
poate cea mai de seamă insti-
tuție a timpurilor noastre în do-
menul pedagogiei.

Iar în ce privește județul nos-
tru, ea prezintă o și mai mare
importanță prin faptul, că aici
avem comandant al cohortei pe
un domn profesor, jumătate pă-

La librăria „MUNCA”

au sosit

ultimile noutăți
de cărți franceze